

พิชยาดา ใจภักดี : การพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นำเสนอเมื่อ : 30 ก.ค. 2552

พิชยาดา ใจภักดี : การพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้

เพื่อพัฒนาให้นักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้องร้อยละ 70

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 (ตั้งไว้ที่ 70/70) การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (experimental research)

ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มเฉพาะเจาะจงเนื่องจากประชากรมีอยู่จำกัด

และต้องการพัฒนาเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนทั้งหมด จึงใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ 1) แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ใช้ประเมินก่อนและหลังเรียน (Pretest - Posttest)

แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้ประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest ? Posttest) ซึ่งเป็นชุดเดียวกัน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านคำทั้งหมด 50 คำ (50 คะแนน)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบการอ่านคำในบทสวดมนต์ จำนวน 35 คำ (35 คะแนน) ตอนที่ 3

เป็นแบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องจำนวน 1 เรื่อง ทำแบบทดสอบ 10 ข้อ 10 คะแนน 2)

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เป็นแบบฝึกที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำควบกล้ำ

หลายเล่มและดัดแปลงให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็กนักเรียน จำนวนทั้งหมด 16 แบบฝึก

แต่ละแบบฝึกมีแบบฝึกหัด คะแนนเต็ม 20 คะแนน ยกเว้น แบบฝึกที่ 16 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ สอนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t ? test)

โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

จากการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำเฉลี่ย 52.94 คิดเป็นร้อยละ 55.73 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ

8.85 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำ เฉลี่ย 81.28 คิดเป็นร้อยละ 85.56

มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 4.24

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั้นก็แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้เพิ่มขึ้นเมื่อใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำควบกล้ำ ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

คือมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนร้อยละ 85.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70 ถึงร้อยละ 15.56

จากการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง

คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแสดงให้เห็นว่า

คะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำเฉลี่ย 52.94 คิดเป็นร้อยละ 55.73

มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 8.85 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำ

เฉลี่ย 81.28 คิดเป็นร้อยละ 85.56 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) 4.24

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั้นก็แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้เพิ่มขึ้นเมื่อใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนร้อยละ 85.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70 ถึงร้อยละ 15.56

เมื่อนำคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย

เรื่องคำควบกล้ำไปทดสอบความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้การทดสอบค่าที(t-test) แบบ t ? pair (Dependent)

จากการคำนวณแสดงให้เห็นว่าชั้นแห่งความอิสระ กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กันมีค่าเท่ากับ $N - 1$ เมื่อ N

คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งค่าเท่ากับ 18 เพราะฉะนั้น ชั้นแห่งความอิสระ มีค่าเท่ากับ $18 - 1 = 17$

จากตารางแจกแจงความถี่ในภาคผนวก ที่ชั้นแห่งความอิสระ 17 ระดับนัยสำคัญ .05 มีค่าที่ เท่ากับ 1.740

ค่าอัตราส่วนที่ ที่คำนวณได้เท่ากับ 13.86 มีค่ามากกว่าค่าที่ ที่ระดับ .05 หมายความว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 จากการหาประสิทธิภาพแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ (E1 / E2) มีค่าเท่ากับ 91.77/82.33 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คือ 70/70 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2

ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 และนักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะ

มีการพัฒนาการอ่านคำในภาษาไทยตามจุดประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่าการใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น

ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าคะแนนหลังการใช้สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านคำในภาษาไทยและมีพัฒนาการการอ่านคำในภาษาไทยเพิ่มขึ้น

เนื่องมาจากการพัฒนานักเรียนได้ตรงจุด

และใช้แบบฝึกที่ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการพัฒนาจึงทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยเพิ่มขึ้น